

er irrelevant for grupper af den karakter, som altså har været meget specifikt beskæftiget i en lang årrække og uden i øvrigt at have noget bredt uddannelsesgrundlag?

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Den konkrete sag, som der spørges til, vil jeg af gode grunde ikke kommentere her. Den er under besvarelse i ministeriet. Jeg henholder mig til, hvad jeg tidligere har sagt, at som led i en handlingsplan kan ledige få muligheden for at frekventere de pågældende uddannelsesinstitutioner, som fremgik af fru Jette Gottliebs tidligere spørgsmål.

Jette Gottlieb (EL):

Så hæftede jeg mig ved, at ministeren nævnedes, at det i forbindelse med efteruddannelseshandlinger kunne komme på tale, at man skulle ændre bekendtgørelsen igen, og det lyttede jeg naturligvis til med interesse, for så ville jeg da godt spørge om de forestillinger, der kan ligge i det. Om det er et helt åbent spørgsmål, om det drejer sig om yderligere indskrænkninger eller udvidelse af positivlisten, eller om det er noget, man ikke kan løfte sløret for nu.

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Jeg kan af gode grunde ikke på nuværende tidspunkt begive mig ud i mulige fortolkninger af, hvad der kommer ud af den voksen- og efteruddannelsesreform, som regeringen den 17. november drøfter videre med arbejdsmarkedets parter og efterfølgende med de politiske partier i Folketinget.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 315

9) Til arbejdsministeren af:

Jette Gottlieb (EL):

»Hvordan har ministeren informeret de organisationer, som bliver berørt af revisionen af bekendtgørelse om uddannelser, både kursusudbydere og brugere, så de har haft mulighed for at planlægge uddannelsesaktiviteter for såvel beskæftigede som ledige i dagpengeperioden?«

Arbejdsministeren (Ove Hygum):

Orientering af offentligheden om ny lovgivning, nye bekendtgørelser osv. sker altid ved offentliggørelse af de nye bestemmelser i Lovtidende.

Det er et krav, som skal være opfyldt, for at bestemmelserne kan træde i kraft.

Den nye positivliste har således været offentliggjort i Lovtidende, men jeg skal gerne beklage, at det skete ret sent. Nu ved jeg godt, at Lovtidende ikke læses af hele befolkningen hver eneste dag, men det er altså det officielle organ for meddelelser om nye love og regler. Det er nødvendigt at holde fast i, at det er både den nødvendige og tilstrækkelige orientering af offentligheden, der foregår på den måde; hvor skulle vi ellers ende eller henholdsvis begynde?

Et udkast til den nye bekendtgørelse har imidlertid været sendt ud på et tidligere tidspunkt, idet udkastet blev sendt til orientering til Landsarbejdsrådet og Uddannelsesrådet den 11. oktober i år, og disse to råd må siges at repræsentere både de uddannelsessøgende og uddannelsesinstitutionerne, som således blev orienteret 3 uger før bekendtgørelsens ikrafttræden.

For brugernes vedkommende – og jeg går ud fra, at der menes de uddannelsessøgende – er det sådan, at hvis de har indleveret deres ansøgninger til enten uddannelsesstedet, arbejdsløsheds-kassen eller arbejdsformidlingen inden den 1. november, så kan de opnå orlov efter de hidtidige regler. Det betyder, at uddannelsessøgende, der f.eks. har planlagt at deltage i et kursus, der starter lige efter nytår, og som er gået i gang med at indhente de fornødne stempler og underskrifter på en orlovsansøgning, kan regne med at få den planlagte orlov efter de gamle regler.

For uddannelsesinstitutionernes vedkommende mener jeg, at de uddannelsessøgendes forsørgelsesgrundlag i princippet bør være uvedkommende, når de planlægger deres kursusudbud. Uddannelsesinstitutionerne bør udbyde det, der hører til inden for deres område, og som de er gode til. De bør ikke først og fremmest interessere sig for, hvordan de uddannelsessøgende kan få finansieret uddannelsesforløbet. De bør heller ikke skrive i deres kursuskataloger, om der kan opnås orlov til deres uddannelser, særlig da disse oplysninger ret ofte viser sig at være forkerte.

Der er i øvrigt mange uddannelsesinstitutioner, der har en meget lang planlægningshorisont. Det er ikke usædvanligt, at der planlægges mindst 1 år frem i tiden, og jeg mener ikke, at regeringen kan være bundet af så lange planlægningsforløb. Hvis regeringen mener, at der